

Вони намагались наштовхнути глядачів на роздуми про одвічні цінності: чого варте щастя, що обирали на своєму життєвому шляху? А хіба не це головне? Не нав'язувати власні висновки чи погляди, а запросити до мистецького діалогу.

Доповідачі створили своєрідну атмосферу, використавши влучні цитати з художніх творів Івана Огієнка, відповідний музичний супровід та маловідомі фотоматеріали.

Саме оригінальний підхід і забезпечив глядацьку увагу, адже завжди цікаво побачити щось давно знайоме у новому світлі.

Отримано: 15.04.2016 р.

О. П. Колібик

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

«ХТО СКАЗАВ, ЩО ВСЕ УЖЕ ВІДКРИТО? НАЩО Ж МИ НАРОДЖЕНІ ТОДІ!» (про Огієнківський випуск газети «СтудINFO»)

У січні 2016 року в стінах Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка вийшов ще один випуск газети факультету української філології та журналістики «СтудINFO». Студенти торкнулися ще одного розділу життя фундатора університету – Івана Огієнка.

Що тяжкий хрест за край свій рідний,
Що більша за народ свій жертва, —
Скоріше прийде час побідний,
Й не буде праця наша мертвата...

Іван Огієнко

Іван Огієнко, мов у воду дивився. Його праця – не мертві, а живе, розвивається. Його «дитя» (Кам'янець-Подільський національний університет) цвіте і щедро дарує плоди – студентів, які продовжують його справу. І тепер намагаються відкрити для себе Івана Огієнка як ученого, митрополита УАПЦ, політичного, громадського і церковного діяча, мовознавця, лексикографа, історика церкви, педагога, та врешті-решт як людину.

У статті «Мало хто знає, але...» журналіст зауважила, що «...погруддя Івана Огієнка помічав кожен, хто хоча б раз заходив у центральний корпус Кам'янець-Подільського національного університету або проходив повз. Але цікаво, чи задумувався хоч хтось, хто автор цього витвору мистецтва? Насправді автором по-

5. До історії огієнківського руху

стаменту є заслужений художник України Борис Негода». І розповіла про цього митця. Бо й справді, знати потрібно всіх, хто відтворює в пам'яті сторінки історії.

В дослідженнях «Немає в людини нічого милішого за рідну землю», «Ректорство», «Освітня діяльність» студенти зуміли поглибити знання, вивчаючи та зираючи біографічні дані про діяльність першого ректора університету.

Чимало відомо про його творчу спадщину, численні наукові праці, зокрема «Біблію» українською мовою. Про громадську діяльність науковця можна написати книгу в кількох томах... Але студенти ще й звернули особливу увагу на особисте життя Івана Огієнка, оскільки мало хто знає, що без підтримки люблячої дружини Іван Іванович не витримав би того шаленого виру подій, що трапилися у його житті. Не омінули і Огієнківської премії, якою відзначають найкращих діячів у сфері розвитку духовності, культури, міжнародальної та міжконфесійної злагоди.

Вивчаючи творчість І. Огієнка, як не запам'ятати його вислови. І вдало підібрані цитати про мову лише підтверджують кваліфікацію й обізнаність у справі огієнкознавства. А чого вартий віднайдений лист Івана Огієнка Українському науковому товариству ім. Т. Шевченка у Львові!

«Іван був парубок моторний...» – ось таке завершення випуску, таке, як і наші студенти – нестандартне і неординарне.

Як писав Василь Симоненко, «Хто сказав, що все уже відкрито? Нащо ж ми народжені тоді?». Гортанючи сторінки ще одного випуску газети «СтудINFO», ще раз переконуєшся у важливості таких великих відкриттів.

Отримано 14.05.2016 р.

М. І. Красуцький

«ТВОРЧІСТЬ – ЦЕ ЗАВЖДИ ПРАЦЯ І НЕСПОКІЙ...»
(інтерв'ю Вікторії Атаманчук з лауреатом
Огієнківської премії Мар'яном Красуцьким)

– Мар'яне Івановичу, Вас і Ваші твори – романи, повісті, оповідання та новели, історичні нариси добре знані у широкій читацькій аудиторії не лише на Поділлі, а й в Україні, про що засвідчують всеукраїнські літературні премії, імені Юрія Яновського, імені Івана Огієнка, обласні – імені Микити Годованця,

